

ת"פ 49295/07 - מדינת ישראל נגד אחמד דיאב, הנאשם

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 49295-07 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ'
דיאב

לפני כבוד השופט מוחמד עלי¹
בעвин: מדינת ישראל - הממשמה ע"י פרקליטות
מחוז חיפה - פלילי

נגד
אחמד דיאב - הנאשם

גזר דין

.1. גזר הדין עוסק בעונש שיש להשיט על הנאשם לאחר הרשותו בעבירה של קבלת דבר במרמה בגין מתחייבות לפי סעיף 415 סיפה לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (ריבוי עבירות) (להלן: **חוק העונשין**).

עיקרי הכרעת הדין

.2. הנאשם הורשע בהכרעת דין מפורטת שניתנה לאחר הבאת ראיות, זאת לאור מעורבותו בפרשיית מרמה רחבה היקף שהתרחשה בשנת 2013 במבצע למחזק מתכוות הפועל בתחום המכונה "קרית הפלדה" באזורי התעשייה בעכו (להלן: **המתחם**), ואשר שיר' לחברת חד אסף בע"מ (להלן: **חד-אסף**). במקודם הפרשה חברת מתכוות טמרה למסחר בע"מ (להלן: **מתכוות טמרה**) שיספקה גראוטאות למתחם, ועובד במתחם - שגיב מלכה (להלן: **שגב**), שהועסק על ידי חברת חד-אסף בתפקיד "שוקל" בעמדת השκילה במתחם. בהתאם לקביעות בהכרעת הדין, עובד חד-אסף, שגב, בשיתוף עם נציגי מתכוות טמרה, צייף תעוזות משקל של מטуни גראוטאות שהובילו למקום ותמורת אתננים שקיבל - גרם במרמה לשאת תשומות למתכוות טמרה שהסתכו במיilonיו שקלים. הנאשם נהג משאית שהועסק על ידי מתכוות טמרה וחילקו בפרשה התמזה בכך שהוביל בחלק מהתקופה הרלוונטיות גראוטאות למתחם, ובין חילקו זה קיבל תשלום - נסף על שכרו - ממתכוות טמרה.

.3. בכתב האישום נטען כי בוצעו שתי שיטות מרמה: אחת עיקרית ושניה משנה קטינה מאוד בהיקפה. בהכרעת הדין הורשע הנאשם בחלק מן העבירות שייחסו לו זוכחה חלקן. נקבע כי אכן הוכחה המרמה כפי

שותוארה בכתב האישום; ולצד הקביעה שמדובר במרמה בסכומים בהיקף גדול מאוד, נקבע שהייתה מדויקת לא הוכח. שיטת המרמה הנוספת, המשנית, שנטען בכתב האישום שאף היא התרחשה והנאשם נטל בה חלק - לא הוכח ולא כן הנאשם זוכה מביצוע העבירות ככל שהן מתיחסות אליה. בהכרעת הדיון פורטו הממצאים ובתווך כך חלקו של הנאשם בפרישה, ולהלן אביא את עיקרי ההחלטה.

.4. לפि עובדות האישום שהוכחו, בתקופה שבין התאריכים 2.4.2013 עד 5.8.2013 (להלן: **תקופת המרמה**), משך תקופה של כארבעה חודשים, שימש שגב כשוקל האחראי על שיקילת הגROUTאות המובאות לחד-ASF בנסיבות לשם מכירתן. חד-ASF רכשה את הגROUTאות וביצעה את התשלום בגין בהתאם למשקלן כפי שנקבע על ידי שגב. מחמוד המאם וגאנם ابو אלהיג'א (להלן: **מחמוד ו-גאנם**) שימשו בצוותא כמנהלים של חברת מתכות טמרה כאמור, הנאשם ואחרים שימשו כנהגי משאיות של מתכות טמרה.

.5. בתקופת המרמה, במספר רב מאד של הזרים, מחמוד וגאנם שלחו משאיות הנושאות גROUTאות לממכר בחד-ASF, בין היתר משאיות בה נוג הנאשם. בהגעת המשאיות לחד-ASF ובהתאם לשיטת המרמה, שגב ציף את תוכנות השקליה של הגROUTאות בנסיבות, כך שהגדיל במרמה את משקלן תוך שינוי השקליה במערכת הממוחשבת של חד-ASF. בכל אחת מאותן פעמים, שגב העתיק את משקלן הגבוי יותר של גROUTאות שהובאו על ידי ספק אחר בנסיבות אחרות, לטעות השקליה של אחת המשאיות של מתכות טמרה שבה שגה פורטו תוכנות שקליה של אחת המתכות טמרה בעבר הגROUTאות, בהתאם למשקל המזיף. בכך קיבלו במרמה מחמוד וגאנם סכום כסף של מיליון שקלים.

.6. בחלק מן הזרים האמורים הנאשם שימש נהג של אחת המשאיות ובכך הוא נטל חלק בשיטת המרמה. נקבע בהכרעת הדיון כי בהיות הנאשם מודע לשיטת המרמה, הוביל גROUTאות אל המתמחה ובתמורה לכך, מחמוד וגאנם שילמו לו סכומי כסף. וליתר פירוט:

(-) בשלב מסויים בחודש מרץ 2013 ידע הנאשם על המרמה המתבצעת וידע באופן כללי כי שגב מגדיל את המשקל ורושם בתעוזות השקליה משקל שאינו משקף את המשקל האמתי של המטען שנשאת המשאית. חרף זאת המשיך הנאשם בהובלת מטען למתחם במגרת עיסוקו במתכות טמרה. לאחר שגילה את הדבר, פנה הנאשם לשגב והלה ביקש ממנו "שיתוק" ואמר לו שהוא עושה את העבודה שלו, שהוא אך נהג שעלו לעשות מה שיגיד לו, וכי יפנה למחמוד ולגאנם בעניין. חרף ידיעתו, המשיך הנאשם לעבוד ולהוביל גROUTאות ביודעו ש"הקומבינה" מתרחשת.

(-) הנאשם קובל סכומי כסף ממתכות טמרה בנוסף למiscoרטו בגין הובלת המטען משקלן צוף. בהכרעת הדיון נקבע כי הנאשם קיבל תחילה בין 500-400 ₪ לשבוע ובשלב מסויים קיבל סכום שלא עולה על 1,500 ₪, זאת כשhqif המרמה גדול. עוד נקבע כי קיים קושי לדעת מאי זה שלב החל הנאשם לקבל הנאשם 1,500 ₪ לשבוע. בשים לב לתקופה בה שימש הנאשם נהג, הסכום שקיבל ממתכות טמרה לא עולה על 9,000 ₪.

(-) בכתוב האישום נטען כי שיטת המרמה נמשכה ממועד אפריל 2013 ועד חודש אוגוסט 2013 (ראו סעיף 1 לכתב האישום) ואכן הוכח כי המרמה התרחשה בתקופה זו. ואולם על פי הקביעות בהכרעת הדין, רישיון הנהגה של הנאשם נפסל על ידי משרד הרישוי למשך שלושה חודשים, החל מיום 23.4.2013. בהתאם לכך נקבע שלא הוכח שהנאשם נהג בפועל במשאית בתקופת הפסילה או השתתף בצורה אחרת במרמה, ועל כן זוכה מביצוע העבירות כל שוחחו לו בתקופת הפסילה. יצא אפוא כי הנאשם ביצע עבירות בכספי מתקופת המרמה, כאמור במשך כשתה שבועות בלבד.

.7. עוד חשוב לציין כי בהכרעת הדין נקבע כי בחודש ספטמבר 2013 הנאשם התקשר לאחד הממוניים בחד-阿森 והתՐיע על המרמה המתבצעת במתחם, וכך הביא לחשיפת הפרשה. נקבע עוד כי הגם שהנאשם חשף כי מתבצעת מרמה הוא לא היה מודע לאופן הטכני בו היא מתבצעת. בעקבות גילוי הפרשה פנתה חד-阿森 לחוקר פרטי שתייךר את הנאשם, וזה האחרון הודה בחלוקת בפרשה. בהמשך - המשטרה חקרה את הפרשה וגם במהלך חקירתה הודה הנאשם במעורבותו בפרשה.

טייעוני הצדדים לעונש

.8. לאחר מתן הכרעת הדין טענו הצדדים לעונש. המאשימה הגישה טיעון כתוב (טמ/1) והוסיפה טיעון בעל-פה. הנאשם טعن לעונש בעל פה.

.9. המאשימה צינה את הערכיים המוגנים שנפגעו, והפנתה לנסיבות ביצוע העבירות כפי שהן הוכחו בהכרעת הדין. בין היתר נטען כי הגם שהאתנינים שהנאשם קיבל היו מועטים יחסית, יש לראות את מעשיו של הנאשם בפריזמה רחבה יותר בהתאם למעורבותו ותרומתו למכלול פרשיות המרמה. נטען בהקשר זה כי הנזק שנגרם בעקבות המרמה הוא גדול וכי הפגיעה שנגרמה הייתה מנת חלקה של חד-阿森 ושל הציבור הרחב. כן נטען כי תרומתו של הנאשם לפגיעה הייתה משמעותית. כמו כן נטען כי הנאשם היה מודע לשיטת המרמה, כי נטל חלק בה לתקופה משמעותית, וכי היה "בורג" חשוב במרמה. המאשימה הפנתה לעונשה הנוגגת לדידה בעבירותה בהן הורשע הנאשם וביקשה להחמיר עמו הנאשם תוך עדיפות לשיקולי הרתעה. לשיטת המאשימה מתחם העונש ההולם כולל מאסר בפועל שנע בין 18 ל-30 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. המאשימה הפנתה להרשעותיו הקודמות של הנאשם ולעובדתה כי כפר באשמה ולא נטל אחריות על מעשיו ומנגד - העובדה כי הוא חשף את פרשת המרמה. לsicom, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש של מאסר באמצעות המתחם, קנס גבוה וכן פיצוי הולם למטלוננט. צוין כי המאשימה הגישה פסיקה לתמיכה בטענותיה.

.10. הנאשם טען לעונש והפנה אף הוא למצאי הכרעת הדין ולעובדתה כי הנאשם זוכה מחלוקת מן העבירות שייחסו לו. הנאשם טען כי הוא לא היה מעורב במכלול מעשי המרמה, חלקו בפרשה הוא קטן ומצוצם ואף מזעריו והتبטא בעיסוקו בנהיגת המשאית; וכי מעשי המרמה שבוצעו על ידו היו אך בחלוקת מתקופת המרמה, משך מספר שבועות מזמן התקופה כולה. עוד הפנה הנאשם לסכום הזעום שהוא קיבל תמורה השתתפותו במרמה שלדידו לא עולה על 6000 ₪. כן נטען על ידי הנאשם כי יש להתחשב בחלוקת

הזמן מאז חשיפת הפרשה (בשנת 2013) ועד היום ובעובדה כי במהלך תקופת זו לא היה בתנאים מגבלים כלל, שכן הוא נעצר עם חשיפת הפרשה ושוחרר. לשיטת הנאשם מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד לששה חודשים מאסר בעבודות שירות. הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות וטען כי שליחתו למאסר בפועל תביא לפגיעה קשה במשפחהו, וכן ביקש להתעלם מהרשעותיו הקודמות שהתיישנו ומכל מקום אין בתחום המרומה. בנוסף לכך, ביקש הנאשם לחתם ביטוי משמעותי לעובדה כי הוא זה שהביא לחשיפת פרשת המרומה. הנאשם הגיע פסיקה לתמייה בטענותיו.

מתחם העונש ההולם

- .11. כידוע, באידנא, מלאכת גזירת הדין נעשית, בדרך כלל, בשני שלבים עיקריים: קביעת מתחם העונש ההולם ולאחר מכן גזירת העונש בגדרי מתחם העונש (סעיף 40ג' לחוק העונשין), שבתור כך יש לבחון אם קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מן המתחם. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצעו הנאשם נעשית בהתאם לעיקרון המנחה בעונישה, שהינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקרון הלהימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות העונישה הנוגגת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.
- .12. תחילה יצון כי אין מחלוקת בין הצדדים שיש לראות בכל המעשים בהם הורשע הנאשם כ"איורע" אחד במובן סעיף 40ג' לחוק העונשין, ונראה כי עד מהذا זו בדיון היא. כתוב האישום מגולל מספר מעשים שיטתיים, שמקיימים ביניהם זיקה פנימית עניינית הדוקה, ואשר בוצעו בפרק זמן מוגדר ומצוצם, ובמתחם גיאוגרפי מוגדר. בכך יש להוסיף כי הערך שנפגע בכל המעשים הוא אחד (ראו והשוו: ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.10.2014); רע"פ 14/4760 **קיסלמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.1.2015); ע"פ 5668/13 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.3.2016)).
- .13. הנאשם הורשע בריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות לפי סעיף 415 סיפה לחוק העונשין שקבע כי "**המקבל דבר במרמה, דיןו - מאסר שלוש שנים, ואם נגברה העבירה בנסיבות חמירות, דיןו - מאסר חמיש שנים**". העבירה של קבלת דבר במרמה יכולה לחול בסיטואציות שונות ולהבחן מצבים שונים. אולם בסיס העבירה הגנה על חופש הבחירה, ההחלטה והפעולה של המרומה, אשר נשלו ממנה עקב מעשה המרומה, ובនוסף לכך הזכות לקניין ולרכוש (לдин נרחב בערכים המוגנים של עבירות המרומה ראו: מ' ס' ותד "הערך החברתי המוגן באמצעות עבירות המרמה" **ספר אור 529** (2013)). בית המשפט העליון התייחס לא פעם לחומרה שיש לייעד לעבירות מרמה כלכלית ולביראה של קבלת דבר במרמה זאת בשם לב לפגיעה "בביטחון הנדרש בעילות כלכלית וביכולתם של אנשים לחתן אמון בחולתם" (ע"פ 4190/13 **סמואל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.11.2014) (להלן: עניין סמואל)).

לענינו: ככל שההתיחסות היא לפרשת המרמה בכללותה, דומה שאין מי שיחולק כי הערכיהם נפגעו פגעה חמורה. הדבר מלמד מעצם העובדה כי העבירה בוצעה בנסיבות מחמירות, נסיבות המשקפות חומרה בעיקר מבחינת השיטתיות והיקף מעשי העבירה (ראו בעניין זה סעיפים 100-108 להכרעת הדין). בהכרעת הדין ציינתי לעניין היקף המרמה כך -

"פרשיות המרמה הניבאה סכום מרמה גדול המסתכם במיילוני שקלים; ופגיעהה של המרמה הייתה חמורה לא רק לחד-ASF, אלא לכל הציבור בהיות חד-ASF חברה הנסחרת בבורסה לנירוות-ערך בתל אביב ונוצאה לדוח על הפרשה הציבור הרחב. אכן, מיקוד המבט בחלוקתו של הנאשם ובטובת ההנאה שהשיג, מלמד כי אינו בהיקף נרחב; נזכיר כי ה"דבר" שקיבל הנאשם במרמה הוא סכום שבוע שהסתכם תחילת במאות שקלים ולآخر מכך בכ-1,500 ₪. ואולם, בחינתן של הנسبות הממחירות אינה מצטמצמת "لتונבה" שהשיג הנאשם לעצמו, אלא למכלול היקףפרשיות המרמה והנזק החמור שנגרם".

15. חומרת הפרשה באופן כללי והיקף המרמה הנרחב, לא מיתרים את הצורך למקד את המבט בחלוקתו של הנאשם בפרשיה, שכן בסופו של דבר גזר הדין אמרו לבטא את העונש הראוו לנ羞ם ובתווך כך את מתחם העונש הולם למשיעו הנשם ולא למשיעם של אחרים. כפי שקבעו סעיף 40ב לחוק העונשין "היקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו". זאת ועוד, גם בדיון זה לא נס ליווח של עקרון הענישה האינדיבידואלית, והוא נותר הקו המנחה במלאת הענישה בשיטתו. בע"פ 4796/12 דודוב נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (פורסם בנבו, 23.12.2013) ציין בית המשפט העליון:

"עיקרון הענישה האינדיבידואלית, שהניחה את בתי המשפט מימים ימים, עוגן גם בהוראותיו של תיקון 113 לחוק העונשין, ובא לידי ביטוי בעיקרון ההלימה העומד בלבו. עיקרון ההלימה קובע כי עונש ייחשב להולם רק אם הוא מתחשב בסוג העבירה בנסיבות המסוימות שבהן היא בוצעה, ותוך התייחסות למידת אשמו של הנאשם המסוים העומד לפני בית המשפט".

16. יובהר כי נגד שגיב ונציגי מתקנות טمرة הוגשו כתבי אישום שטרם ניתנו בהם הכרעות דין, لكن אציג בפתח הדברים "הurret azherah" או שמא תמרור אין כניסה למי שմבקש ללמידה גזירה שווה מעוניינו של הנאשם כן לעניינים של אחרים ככל שימצאו חיבטים בדיון. ולויצומו של דבר: הנתונים שנפרשו בהכרעת הדין מלמדים בבירור כי הנאשם "הבהיר" מבין מבצעי המרמה וניתן לומר אף כי הוא מבין הזוטרים, אם לא הזוטר ביותר (ונראה כי כך הוא נתפס על ידי חד-ASF ונציגיה - ראו עמ' 76 ש' 29 לפרוטוקול). כפי שציינתי בהכרעת הדין (פסקה 108) **"תפקידו של הנאשםamura הכלול של פעולות המרמה היה מועט והוא ביצוע את המרמה אגב עיסוקו כנהג במתכוות טمرة; הנאשם לא היה חלק מתוכנן המרמה ועל כך אין חולק"**. אם כן, הרושם העולה לאחר שנסמעו הראיות כי התקיימה שיטת מרמה משומנת שהופעלה על ידי שגיב ומתקנות טمرة והנשם נקלע אליה בהיותו נהג משאית אצל מתקנות טمرة,

ששכרו (הנורמטיבי) לא עלה על כמה אלפי שקלים בחודש. מובן כי הנאשם לא תכנן את ביצוע המרימה ולא היה בין הוגה. אכן, אלמלא ביצוע פעולת הנהיגה לא הייתה מתרחשת המרימה, ו מבחינה זו פעולה הינהיגה הייתה פעללה סיביתית חשובה בשרשורת המרימה (ולא קראתי בהכרעת הדיון "בורג" חשוב) אולם יש להציבה בצד הביצוע של המרימה. פעולה זו אף בוצעה כחלק מפעולה נורמטיבית של נהיגת המשאית והובילת מטענים שלא הטבחה באמצעות מרימה. יתרה מכך, כפי שצוין לעיל הנאשם מטעני גרוותאות בכל תקופת המרימה אלא רק למשך 6 שבועות בלבד תקופה של כ ארבעה חודשים. בהינתן קביעה זו ובහינתן הקביעה כי מדי שבוע קיבל הנאשם מנצח טمرة תקופה 400-500 ₪ ולאחר מכן 1,500 ₪ (פסקה 59 להכרעת הדיון), הרי סכום המרימה הכולל שקיבל הנאשם לא עלה על כמה אלפי שקלים (9,000 ₪ לכל היתר) - זאת לעומת הסכומים הניכרים שגרפו מתכות טمرة ושגב.

.17 אשר למدينויות הענישה הנהיגה - בשים לב למאפייניה הייחודיים של המרימה הנדונה כאן, לא כל שכן ייחודיות חלקו של הנאשם ביחס ליתר המעורבים, קשה לחוץ מן הפסיכה מקרים שתואימים את המקירה הנדון כאן. על כן, המקרים המובאים להלן הם להשוואה ולעיוון בלבד ואין למוד מהם בהכרח גזירה שווה. רע"פ 262/14 **נאשף נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.11.2014) - הנאשם קיבל במרימה כ-100,000 ₪ לאחר שהתחזה כרופא וכבעל קשרים ומהלים בין היתר בצלמת השלטון הישראלי, נדון 15-15 חודשים מאסר בפועל; רע"פ 765/14 **חרינו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.3.2014) - בהיותו הבעלים של עסק שכפל הנאשם שני התקנים של לקוחות ועשה שימוש בהם תקופה ארוכה בסכום כולל של כ-4,000 ₪, הנאשם נדון לחמשה חודשי מאסר בעבודות שירות; רע"פ 1612/14 **קראו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.3.2014) - סוכן ביטוח שביצע פעולות מרימה כלפי לקוחותיו נדון ל 9 חודשים מאסר בפועל; רע"פ 2224/11 **חיזזה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.3.11) - בתיק זה דחה בית המשפט העליון בבקשת רשות ערעור של הנאשם, אשר התחזקתה לסתוכנת ביטוח והוצאה במרימה מעלה 400,000 ש"ח מלוקחות. הנאשם נדון ל- 18 חודשים מאסר בפועל; ע"פ 2519/10 **בראנס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 3.2.2011) - על הנאשם הוטלו 28 חודשים מאסר בפועל לאחר שהורשע בגין מכיר עליון במרימה, תוך זיוף מסמכים; ע"פ 11/8458 **שובל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.9.2013) - מקרים אחדים במרימה, תוך זיוף מסמכים; ע"פ 11/7674-05-11 **מדינת ישראל נ' סror** (19.7.2017) - במקרה זה נדון הנאשם לששל לכיסו כמיליון שקלים במסגרת פעולות מרימה כלפי משקיעים בשוק ההון, הנאשם נדון ל 6 חודשים מאסר בפועל; ת"פ 11-18/2017 **מדינת ישראל נ' סror** (19.7.2017) - במקרה זה נדון הנאשם לשש שנים מאסר בעבודות שירות לאחר הרשותו בין היתר בקבלת דבר במרימה בגין מכירת סולר מהול בשווי של כ-5.5 מיליון שקלים.

.18 לאור המפורט לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשים מאסר בפועל, בגין על תנאי, קנס ופיצוי.

.19. מניסיבות העניין, לא נראה כי קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

נסיבות שאינן הקשורות ביצוע העבירה

- .20. בגזרת העונש בגין מתחם העונש ההולם, יש לשקלול את **הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא' לחוק). אפרט להלן את השיקולים שאינם קשורות לביצוע העבירה.
- .21. הנאשםolid 1974 נשוי ולו משפחה אותה מפרנס. מהנתונים שנפרשו בפני ההחלטה הדין עולה כי הנאשם עובד כנהג משאית אצל מתכוון טمراה ושכרו החודשי מסתכם בכמה אלף שקלים. כאן המוקם לציין כי מצבו הכלכלי של הנאשם רלוונטי לא רק לקביעת העונש אלא גם לקביעת רכיב הקנס בתוך המתחם (סעיף 40ח' לחוק העונשין).
- .22. לנאם הרשעות קודמות, הרשעה אחת בגין עבירה של העלבת עובד ציבור שבוצעה בשנת 2000 והתיישנה; והשנייה בוצעה בשנת 1991 בהיותו קטין בן כ-17 שנים. גם עבירה זו התיחסנה וצפיה להימחק מהmarsim במרץ 2018. אמנם, הדין מאפשר להציג הרשעות קודומות שהתייחסנו לבי המשפט (רע"פ 1808/10 זיכרמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.4.2010)). אולם יש לתת את הדעת לכך שמדובר בהרשעות ישנות מאוד שצפויות להימחק בקרוב ועל כן אין ליתן מידע זה את מלאה הנפקות ואין לגוזר ממנה שיקולים לחומרה, זאת ברוח התקכילות העומדת בבסיס חוק המarsim - אשר מבקשת לעודד חזרה בדרך המוטב (ראו: בג"ץ 1935/93 מחפודן' השר לענייני דתות, פ"ד מ"ה(1) 752, סעיף 9 לפסק הדין (1994)).
- .23. שיקול מעונייני שיש לזכור לזכות הנאשם, היה העובדה שנייה בחלוקת (סעיף ב(3) לטיעוני המאשימה) ואשר מצאה ביטוי לאורך ולרוחב הפרשה - כי הנאשם מיזמתו חשף את שיטת המרימה. בפסקה 18 להכרעת הדין ציינתי כי "גילוי המרימה געשה אף על ידי הנאשם, ויושם אל לב - בשלב הראשון שיטת המרימה (העיקרית) טרם נודעה.... ואף הנאשם לא ידע כיצד מתבצעת המרימה". אני סבור כי להתנגדותו של הנאשם יש לתת ביטוי מעונייני בגזרת העונש. אך לפני מספר ימים הקל בית המשפט בעונשו של הנאשם אשר "חשף למעשה את הפרשה, מושא כתבת האישום המתוקן, הפליל את עצמו ואת חבריו בה, והודה בכתב האישום המתוקן" וציין שיש לעודד התנהלות מעין זו (ע"פ 1403/17 קובלסקי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.10.2017)). לモתר לציין כי נסיבה זו נמנית על הנסיבות שיש לשקלול בגזרת העונש (סעיף 40יא(4) לחוק העונשין).
- .24. המאשימה טענה כי בגזרת העונש יש להתחשב כך שה הנאשם "כפר באשמה" ולא נטול אחריות על מעשי. איני סבור כי בנסיבות מקרה זה, יש לתת מלאה התקף לשיקולים אלו. ראשית, להבדיל מנאשם שמודה בכתב האישום כי אז ניתן לזכור זאת לזכותו, "כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנאשם יזקפו לחובתו" (סעיף 40יא(6) לחוק העונשין). שנית, לאחר ניהול הליך הראיות הנאשם זוכה מחלוקת רבים של כתב האישום ונקבע כי חלקו הוא קטן לאין שיעור ממה שנטען בכתב האישום. שלישיית, יש לזכור כי הנאשם הוא זה שנטל אחריות, חשף את המרימה בפני הממוניים בחד-ASF, שיתף פעולה עם החקירה הפרט שנסחר על ידי חד-ASF וכן שיתף פעולה עם המשטרה, והודה בחלקו בביצוע העבירות.
- .25. בכל הקשור לכנס - מספר טעמים מוביילים אותו למסקנה שאין להכבד על הנאשם בעניין הקנס:

מצבו הכלכלי, חלקו המועט בפרשה והאתננים הזנichim שהוא קיבל. באשר לפיזיו - יש לשקל בנוספ^ה לסקומים הזנichim שהנאים קיבל, את העובדה כי קיימים נאשומים נוספים אשר על פי הנטען בכתב האישום הם אלו אשר גרפו את הרוחים מפעילות המרמה. זאת ועוד, נראה שחשיפת המרמה על ידי הנאים, הביאה לקריאת כיוון שחשכה מחד-אספ משאבים רבים בחקירת מקרה המרמה.

גזר הדין

.26. לאור האמור לעיל,abis לב למתחם העונש שקביעתי לשיקולים הקשורים לגזירת העונש, אני גוזר על הנאים את העונשים הבאים:

מאסר לתקופה של 6 חודשים. הנאים ישא את המאסר בדרך של עבודות שירות. הנאים יתיצב ביום 28.12.2017 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז צפון. עבודות השירות יבוצעו במרכז קהילתי דרומי בשפרעם. הנאים יועסן 5 ימים בשבוע, 8 וחצי שעות עבודה יומית.

10 חודשים מאסר על תנאי, שלא יעבור בתוך שלוש שנים, עבירה בה הוא הורשע בתיק זה, וירשע בה.

कנס בסך של 15,000 ש"ח או 60 ימי מאסר תמורה.

הकנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים רצופים שוויים החל מיום 1.1.2018 ובכל 1 לחודש של אחרים. אי תשלום אחד משיעורי הקנס במלואו ובמועדו, תעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיד.

אני מחייב את הנאים לפצות את חברת חד-אספ בסכום של 10,000 ₪. הפיזוי ישולם לא יאוחר מיום 1.6.2017, על ידי הפקדתו בקופה בית המשפט. לאחר הפקדת הסכום בקופה בית המשפט יעבר על ידי המזיכרות לזכאי לפיזוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"א כסלו תשע"ח, 29 נובמבר 2017, במעמד הנאים וב"כ הצדדים.